

Standardy pracy dyplomowej

Praca licencjacka, inżynierska i magisterska jest pracą dyplomową odpowiednio studentów studiów pierwszego stopnia, drugiego stopnia oraz jednolitych studiów magisterskich. Wymagania stawiane studentom w zakresie przygotowania pracy dyplomowej pozostają w ścisłym związku z efektami uczenia się i sylwetką absolwenta na danym kierunku. Głównym celem pracy jest uzyskanie przez studenta kompetencji w zakresie opracowania koncepcji własnego badania, krytycznego doboru źródeł, realizacji badania i syntezy wyników, w szczególności:

- krytycznej oceny i wykorzystania współczesnego dorobku teoretycznego dotyczącego badanego zjawiska,
- poszerzania wiedzy poprzez umiejętne wyszukiwanie informacji we wszelkich dostępnych źródłach krajowych i zagranicznych,
- prawidłowego diagnozowania badanych zjawisk,
- opanowania umiejętności projektowania nowych lub modyfikacji istniejących rozwiązań,
- stosowania warsztatu badawczego opartego na aktualnej metodologii i metodyce badań,
- formułowania wniosków wzbogacających dorobek teoretyczny i ukazujących praktyczne zastosowania,
- posługiwania się jasnym, komunikatywnym, precyzyjnym językiem.

Wymagania merytoryczne

1. Temat i treść pracy powinny być zgodne z kierunkiem studiów i specjalnością.

2. Praca dyplomowa ma charakter projektowy lub badawczy:

- **projektowy** – zaproponowanie nowych rozwiązań lub usprawnień praktycznych w nawiązaniu do aktualnego stanu wiedzy z danego obszaru,
- **badawczy** – rozwiązanie problemu naukowego, uzyskanie nowych wyników badań empirycznych, ich jakościowa i ilościowa analiza i interpretacja, omówienie zależności, mechanizmów, i innych aspektów zjawisk lub procesów;

3. Praca powinna zawierać:

- źródła inspiracji i motywacji do podjęcia badań,
- analizę problemu badawczego w świetle aktualnej literatury przedmiotu,
- sformułowanie problemu,

- sformułowanie tez lub hipotez badawczych,
- określenie zmiennych i ich empirycznych wskaźników (dotyczy prac empirycznych),
- opis zastosowanych narzędzi i metod badawczych,
- opis uzyskanych wyników,
- podsumowanie wyników badań oraz sformułowanie wniosków wdrożeniowych.

4. Standardowa struktura pracy dyplomowej obejmuje:

- stronę tytułową według przyjętego wzoru (załącznik nr 5),
- oświadczenie autorskie o samodzielnym przygotowaniu pracy (załącznik nr 6),
- streszczenie w języku polskim i angielskim (0,5 strony) wraz ze słowami kluczowymi (od 4 do 6 słów kluczowych),
- spis treści,
- wstęp zawierający cele pracy, inspiracje podjęcia badań oraz krótki opis jej zawartości,
- problem w świetle literatury (omówienie aktualnego dorobku, teoretycznych ujęć badanego zjawiska, dotychczasowych wyników badań),
 - problem i metody własnych badań,
 - przedmiot i cel badań,
 - problem i pytania badawcze,
 - tezy lub hipotezy badawcze oraz ich teoretyczny i/ lub empiryczny rodowód,
 - zmienne i ich wskaźniki,
 - metody i narzędzia własnych badań,
 - organizacja badań,
- charakterystykę badanej organizacji (grupy),
- wyniki własnych badań,
- podsumowanie przeprowadzonych badań i sformułowanie wniosków,
- bibliografię,
- spis rysunków, tabel, aneksów (załączników).

5. Przypisy i bibliografia

- Przypisy w pracy dyplomowej są jej obligatoryjnym elementem świadczącym o znajomości przez studenta literatury przedmiotu i innych źródeł oraz umiejętności korzystania z nich. Możliwe jest stosowanie przypisów dolnych (przypisy oksfordzkie) lub odsyłaczy śródtekstowych (przypisy harwardzkie), według powszechnie obowiązujących zasad. Wymagane jest konsekwentne stosowanie jednego z tych stylów oraz skrupulatne przestrzeganie obowiązujących w danym stylu zasad. Rzetelność w

tym zakresie ma niebagatelne znaczenie w kontekście procedury antyplagiatowej w systemie JSA, której poddawane są wszystkie prace dyplomowe.

- **Schemat odsyłaczy dolnych (przypisy oksfordzkie):**

Odsyłacze dolne są powszechnie przyjętą formą odesłań stosowaną w publikacjach z nauk społecznych i humanistycznych.

Odsyłacze (przypisy) dolne powinny być oznaczone numeracją ciągłą i umieszczane na dole każdej strony (wg wzoru:¹).

- **Schemat odsyłaczy śródtekstowych (przypisy harwardzkie):**

Odsyłacze w tekście są najczęściej stosowane w naukach technicznych, niekiedy również w wybranych naukach społecznych, np. ekonomii i finansach.

- Należy podać nazwisko bez inicjałów oraz rok publikacji, stronę: [Kowalski, 2017, s. 35].
- Jeżeli cytowana praca ma dwóch autorów, należy podać obydwa nazwiska i rok publikacji: [Kowalski, Nowak, 2017, s. 35].
- Jeżeli praca ma 3–5 autorów, należy wymienić wszystkich przy pierwszym cytowaniu, a przy każdym kolejnym jedynie nazwisko pierwszego autora z dopiskiem i in. (lub et al. jeśli w pracy są stosowane skróty łacińskie typu op.cit., ibidem) oraz z rokiem publikacji.
- Jeżeli praca ma więcej niż pięciu autorów, za każdym razem należy podać tylko nazwisko pierwszego z nich z dopiskiem i in. lub et al. oraz z rokiem publikacji: [Kowalski i in, 2017, s. 35] [Kowalski et al., 2017, s. 35].
- Jeżeli nazwiska autorów pojawiają się w tekście, należy podać w nawiasie kwadratowym tylko datę – rok wydania.: Jak przekonuje Kowalski [2017]...
- Jeżeli odsyłacze do dwóch różnych pozycji po skróceniu wyglądałyby jednakowo, należy każdorazowo zapisywać nazwiska tak wielu autorów, jak jest to konieczne dla rozróżnienia obydwu pozycji.
- Jeżeli cytujemy prace różnych autorów o tym samym nazwisku, należy każdorazowo w odsyłaczu podawać inicjały imion tych autorów: [J.B. Kowalski, 2015].
- Jeżeli cytujemy kilka prac tego samego autora opublikowanych w tym samym roku, po dacie wydania należy dopisać małą literę „a”, „b” itd.: [Kowalski, 2017a].

- **Schemat opisu bibliograficznego**

- WYDAWNICTWO ZWARTE (KSIĄŻKA)

Kowalski, A., Nowak, B.C. (2017). Zasady poprawnego cytowania. Warszawa: Oficyna Wydawnicza SGH.

- KSIĄŻKA NAPISANA POD REDAKCJĄ

¹ A. Kowalski, B. Nowak, *Zasady poprawnego cytowania*, Warszawa 2025.

Kowalski, A. (red.). (2017). Zasady poprawnego cytowania. Warszawa: Oficyna Wydawnicza SGH.

- ROZDZIAŁ W PRACY ZBIOROWEJ

Nowak, G. (2017). Jak sporządzać przypisy. W: Zasady poprawnego cytowania (s. 28–39), A. Kowalski (red.). Warszawa: Oficyna Wydawnicza SGH.

- ARTYKUŁ W WYDAWNICTWIE CIĄGŁYM (CZASOPIŚMIE)

Kowalski, A., Nowak, B.C., Różański, Z. (2017). Bibliografia bez tajemnic, Czasopismo Miłośników Poprawnej Polszczyzny, 26(15), s. 26–42.

Kowalski, A., Nowak, B.C., Różański, Z. (2017). Bibliografia bez tajemnic, Czasopismo Miłośników Poprawnej Polszczyzny, nr 58, s. 18–35. – z numerem DOI (Digital Object Identifier),

Kowalski, A., Nowak, B.C., (2017). Bibliografia bez tajemnic, Czasopismo Miłośników Poprawnej Polszczyzny, 58, s. 18–35. DOI: 10.1000/182.

- ŹRÓDŁA INTERNETOWE

Tytuł tekstu, adres strony internetowej (dostęp: DD.MM.ROK). Należy zamieszczać pełen link do źródła, nie tylko ogólny adres strony internetowej.

- AKTY PRAWNE

Ustawa z dnia 27 lipca 2005. Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz.U. z 2005 Nr 184, poz. 1365 z późn. Zmianami)

- PUBLIKACJE OBCOJĘZYCZNE

W przypisach publikacji obcojęzycznych stosuje się zasady i skróty właściwe dla danego języka, np. w języku angielskim ed. (wyd.), Ed./Eds. (red.)*. Niezależnie od tej zasady w dokumentach niesamoistnych wydawniczo przyimek „w” poprzedzający tytuł książki, oraz skrót „s.” na oznaczenie liczby stron zawsze zapisuje się w języku polskim (nie „in”, nie „p.”).

Przykłady dla języka niemieckiego: Bd. (Band – tom), Bde. (Bände – tomy), T. (Teil – część), H. (Heft – zeszyt), Nr. (Nummer – numer), Hrsg. lub hrsg. von (Herausgeber – red., herausgegeben von – pod red.), Tfl. (Tafel – tablica), Abb. (Abbildung – rycina).